

det første Møde og de følgende Møder. Naar alle Parter blive borte, vil det være en Selvfølge, at Forretningen ikke kan finde Sted; udebliver den, der har requireret Forretningen, ſkal den ogſaa falde bort; men udebliver derimod den Indfaldte, ſaa vil Forretningen nyde Fremme, hvilket ſtemmer med de almindelige Regler. Med Henſyn til de følgende Møder er det derimod antaget, at Forretningen kan nyde Fremme, ſelv om Requirenten ſkulde udeblive, idet det maa antages, at han allerede i det første Møde har ſat Comiſſionen ſaaledes ind i Sagen for ſit Bedkommende, at der kan ſares fort, ſelv om han ikke er tilſtede, og fordi det ſynes, at de Indfaldte, naar de allerede have været uleilighede med et eller flere Møder, maatte have en Fordring paa, at Sagen finder ſin Afgjørelſe, uden at de udsættes for, at den ved at falde bort ſkulde fornyes og medføre større Uleilighed for dem i en ſenere Tid. Da det navnlig ved denne Art Forretninger kan hændes, at Parterne ikke kunne komme tilſtede paa Grund af Veienes og Veirigtets Beſtaffenhed, ſaa have vi her optaget en Regel, ſom gjælder ved de ordinaire Retter, den nemlig, at Landvæsenſscomiſſionen bør vente mindſt en Time efter den berammede Tid, inden den ſlutter hvert enkelt Møde, og at den, ſom kommer forſildig, ſkal erlægge en Mulct. Denne er ved de ordinaire Underretter beſtemt til 2 Mk. for Parterne og 1 Rd. for Procuratorerne; men da det er af megen Vigtighed, hvor ſaamange Menneſker ſkulle komme ſammen paa et Sted, ſom ligger længere borte fra deres Bopæl, at der finder et præciſt Møde Sted, have vi fundet det rigtigt at beſtemme, at Mulcten i alle Tilfælde ſkal være 1 Rd., og navnlig ikke gjort nogen Forſjel paa Procuratorer og Iffe-Procuratorer, fordi der ikke i den Art Sager er givet Sagførerne nogen Fortrinſret til at møde. Endvidere omhandles der ogſaa i denne Paragraph, at der ſkal finde Forligsmægling Sted, dog førſt, naar Comiſſionen har ſat ſig ſaaledes ind i Sagen, at den ſeer ſig iſtand til at prøve Forlig. Imidlertid maa jeg bemærke, at det ikke har været Tanken, at Udeblivelſer fra Forligsprøve i diſſe Sager ſkulde have den ſamme Virkning ſom i ordinaire Sager; det vil alſaa hverken medføre en For-

pligtteſe til at betale Indbænkningen, ſom ellers vilde have fundet Sted, eller Mulkt for unødigt Trætte. Grunden heril er, at vi deels have fundet det tvivlſomt, om diſſe Beſtemmelſer tilſtrækkeligt laade ſig retfærdiggjøre i den ordinaire Proceſs, og deels, at det i al Fald ikke vilde være paa ſit Sted at indføre dem her. Endelig er det beſtemt, at Forlig, ſom ere indgaaede for en Landvæsenſscomiſſion, ſkulle have ſamme Gyldighed og Kraft ſom Forlig, der ere indgaaede for en Forligelſeſcomiſſion. § 10 omhandler Forhandlingſgangen; den ſøger i det Hele taget at bringe det derhen til, at Forhandlingerne blive mundtlige, og at kun det, ſom er vigtigt ſaavel for Landvæsenſscomiſſionen ſelv ved Sagens Paafjendelſe, ſom for Over-Landvæsenſscomiſſionen, bliver noteret i Protokollen. Fremdeles ſiges det i Paragraphen, at Comiſſionen ſkal vejlede Parterne. § 11 giver Regler for Udsættelſen; man maa nemlig wuſte, at der maa finde ſaa ſaa Udsættelſer Sted i denne Slags Sager ſom muligt, og den beſtemmer derfor, at Udsættelſer ordentligviis kun kunne finde Sted, hvor det er nødvendigt med Henſyn til Tilveiebringelſen af factiſke Oplyſninger; navnlig afføres der herved, hvad der nu finder Sted, at der undertiden fremkomme ſkriftlige Indlæg, hvilts Beſvarelſe foranlediger, at ſaadanne Sager henſtaaer i meget lang Tid.

Indenrigsministeren: Jeg kan i det Hele taget meget godt tiltræde de Beſtemmelſer, der indeholdes i de her foreliggende Paragrapher. Der er blot et Par Bemærkninger, jeg troer at burde tillade mig; den ene angaaer Slutningen af § 7, hvori der er beſtemt, at man ſkal tilſige Bedkommende ved Bekjendtgjørelſe i den Berlingſte Tidende og den autoriferede Avis for offentlige Bekjendtgjørelſer for den Egn, hvor Aſtedet er. Jeg har imidlertid havt nogen Betænkelighed ved, at denne Tilſigelſesmaade ſkulde træde i Steedet for en formelig Indkaldelſe. Jeg veed vel, at der, ſom den høitærede Ordfører bemærkede, ved en tidligere Cancelliſkrivelſe er givet Tilſedelſe til under viſſe Omſtændigheder at bruge denne Fremgangsmaade, men jeg troer dog, at det navnlig i de Tilfælde, hvor mange